

In het dorpje Santa Cecilia woonde het jongetje Miguel Rivera. In zijn huis woonde een grote familie inclusief zijn overgrootmoeder mamá Coco.

Elke dag op de Día de los Muertos, de Dag van de Doden, haalde de familie herinneringen op aan familieleden die waren overleden.

Miguels overgrootmoeder vertelde het verhaal over zijn over-overgrootmoeder, mamá Imelda, wiens hart gebroken was door haar muzikale echtgenoot. Vanwege hem bestond er een regel in de Rivera familie: **MUZIEK VERBODEN!**

Maar Miguel was GEK op muziek. In zijn geheime verstoppplaats leerde hij zichzelf gitaar spelen door filmpjes te bekijken van de beroemde muzikant Ernesto de la Cruz. Vol moed en inspiratie besloot Miguel om samen met zijn hond Dante stiekem aan een talentenjacht mee te doen.

Terwijl Miguel en de hond het huis verlieten, gooide Dante per ongeluk de foto van mamá Imelda van de ofrenda en

pats!

Miguel deed een ontdekking! De man van
mamá Imelda hield een gitaar vast – en die gitaar
kwam Miguel heel bekend voor.

‘De vader van mamá Coco was Ernesto de la Cruz,’ riep Miguel enthousiast. ‘Nu ga ik ook een beroemde MUZIKANT worden!’

Maar vanwege de familieregel stak oma daar een stokje voor en brak zijn gitaar.

BAM!